

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

București, Piața Valter Mărcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: support@cncd.org.ro

---

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA nr. 541
din 18.11.2015

Dosar nr: 311/2015

Petiția nr: 15469/15.05.2015

Petent: D I

Reclamat: Baroul București

Obiect: anularea în parte a **Hotărârii nr. 97/28.02.2013** prin **Sentința civilă nr. 2608/2013 din 17.09.2013**

I. Numele, domiciliul și sediul părților

I. 1. Numele și domiciliul petentei

1.1.1. D I, București;

I. 2. Numele și sediul reclamatului

1.2.1. Baroul București, Str. Dumitru Răureanu nr. 3, sector 5, București.

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Prin **Sentința civilă nr. 2608/2013 din 17.09.2013** a fost anulată în parte **Hotărârea nr. 97/28.02.2013**, instanța obligând Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării să soluționeze cererea anterioară a reclamatului privind neprimirea în profesia de avocat cu scutire de la examen.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu unanimitatea membrilor prezenți la ședință

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. Comunicarea unui punct de vedere privind obiectul petiției inițiale;
2. O copie a prezentei hotărâri se va comunica petentului.

III. Modalitatea de plată a amenzii: —

IV. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal de 15 zile potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare** și **Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ** la instanța de contencios administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

BERTZI THEODORA – Membru

DINCĂ ILIE – Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

MANOLE PETRE FLORIN – Membru

POPA CLAUDIA – Membru

Data redactării: 19.11.2015

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare** și **Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

Red.: Haller István

Având în vedere prevederile art. 18 alin. 1 din **O.G. nr. 137/2000** („*Consiliul este responsabil cu aplicarea și controlul respectării prevederilor prezentei legi în domeniul său de activitate, precum și în ceea ce privește armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative care contravin principiului nediscriminării.*”), Colegiul director prezintă următorul

PUNCT DE VEDERE

neprimirea în profesia de avocat cu scutire de la examen:

1. Într-o variantă anterioară **Legea nr. 51/1995**, la art. 16 alin. 2, a prevăzut:
„*La cerere, poate fi primit în profesie, cu scutire de examen:*
a) *titularul diplomei de doctor în drept;*
b) *cel care, anterior sau la data primirii în profesia de avocat, a îndeplinit funcția de judecător, procuror, notar, consilier juridic sau juriconsult timp de cel puțin 10 ani.*”

2. În varianta inițială **Legea nr. 7/2006**, la art. 42, a prevăzut:
„(1) *Perioada în care funcționarul public parlamentar de specialitate juridică desfășoară activitate în structurile de specialitate ale Parlamentului se consideră vechime în magistratură și în specialitate, în condițiile legii.*

(2) *Se consideră, de asemenea, vechime în specialitate și perioada în care funcționarii publici parlamentari de altă specialitate își desfășoară activitatea în structurile de specialitate ale Parlamentului.*”

3. **Ordonanța de Guvern nr. 137/2000 privind combaterea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată (în continuare **O.G. nr. 137/2000**) la art. 2 alin. 1 prevede: „*Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților*

fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.”

4. Astfel se poate considera discriminare

- o diferențiere
- bazată pe un criteriu
- care atinge un drept.

5. În conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în domeniu, diferența de tratament devine discriminare atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă *„trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă”*. Curtea a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate (ex.: **Fredin împotriva Suediei**, 18 februarie 1991; **Hoffman împotriva Austriei**, 23 iunie 1993, **Spadea și Scalabrino împotriva Italiei**, 28 septembrie 1995, **Stubbings și alții împotriva Regatului Unit**, 22 octombrie 1996).

6. Colegiul director constată că reclamatul, care nu a exercitat funcția de judecător sau procuror, dar activitatea lui este recunoscută, conform prevederilor legale, ca fiind vechime în magistratură, a fost tratată diferit față judecători sau procurori, prin neacceptare în profesia de avocatură fără examen, deși legislația însăși arată că situațiile sunt analoage.

7. Fapta de discriminare este determinată de existența unui criteriu. Se poate invoca orice criteriu (**O.G. nr. 137/2000**, art. 2 alin. 1: [...] *„pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu”* [...]; **Protocolul adițional nr. 12 la Convenția europeană a drepturilor omului** (în continuare **Protocolul nr. 12**), art. 1 alin. 1: [...] *„fără nici o discriminare bazată, în special, pe sex, pe rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau oricare altă situație”*), iar între acest criteriu și faptele imputate reclamatului trebuie să existe un raport de cauzalitate.

8. Colegiul director constată că motivul diferențierii a fost unul socio-profesional, diferențierea fiind efectul omisiunii de a specifica în **Legea nr. 51/1995**, la art. 16 alin. 2, lit. b) *„[...] funcția de judecător, procuror sau o funcție care reprezintă vechime în magistratură [...]”*.

9. O faptă poate fi considerată discriminatorie dacă atinge un drept, oricare dintre cele garantate de tratate internaționale ratificate de România sau cele prevăzute de legislația națională (**O.G. nr. 137/2000**, art. 1 alin. 2: *„Principiul egalității între cetățeni, al excluderii privilegiilor și discriminării sunt garantate în special în exercitarea următoarelor drepturi: [...]”*, art. 2 alin. 1: [...] *„restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a*

drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege [...]”; **Protocolul nr. 12**, art. 1 alin. 1: „*Exercitarea oricărui drept prevăzut de lege [...]*”.

10. Dreptul este cel asigurat însuși de **Legea nr. 51/1995**, la art. 16 alin. 2, cel de primire în avocatură cu scutire de examen.

11. Astfel prevederea legală analizată, art. 16 alin. 2 din **Legea nr. 51/1995** reprezintă deosebire, excludere, restricție și preferință, pe bază socio-profesională, care are ca efect înlăturarea exercitării, în condiții de egalitate, a dreptului de a fi scutit de examen pentru intrarea în avocatură.

12. Având în vedere modificările legislative, prin abrogarea prevederilor art. 16 din **Legea nr. 51/1995**, fiind abrogat inclusiv dreptul de a fi scutit de examen pentru intrarea în avocatură, forma actuală a legii nu mai conține discriminarea criticată de petent și constatată de către Colegiul director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

Red.: Haller István

Verificat SCSRP